

DECIZIA nr.112 emisă de DGFP Hunedoara în anul 2005

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată asupra contestației formulate de **societatea X**.

Societatea X contestă măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de control financiar fiscal, prin Raportul de inspecție fiscală, privind dobânzile și penalitățile aferente comisionului de risc.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.177 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestație, societatea X, contestă măsurile dispuse prin Raportul de inspecție fiscală privind înregistrarea în evidența contabilă a dobânzilor și penalităților de întârziere calculate pentru neplata la termenul scadent a diferenței de comision de risc aferent anului 2003, susținând faptul că, comisionul de risc aferent anului 2003 a fost calculat în conformitate cu prevederile art.3 alin.2 și alin.3 din Convenția nr.../2002 încheiată cu Ministerul Finanțelor Publice.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de control financiar fiscal, au constatat următoarele:

Referitor la anul 2003, societatea X nu a achitat obligația de plată către Ministerul Finanțelor Publice a comisionului de risc de 1,5% - scadent în anul 2003.

În conformitate cu prevederile Convenției nr.../2002 încheiată cu MFP, în situația în care beneficiarul creditului nu își achită ratele, dobânzile și comisioanele aferente conform termenului din grafic...se datorează dobânzi și penalități de întârziere conform legislației în vigoare pentru obligațiile către bugetul de stat.

Comisionul de risc de 1,5% a fost cuprins în certificatul de atestare fiscală nr.../2004 eliberat în vederea obținerii ajutorului de stat, la suma de ... lei față de suma de ... lei, diferența provenind din diferența de curs valutar, astfel că, societatea datorează comision de risc restant în sumă de ... lei.

Asupra diferenței, au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere, în conformitate cu prevederile art.108 și 120 din codul de procedură fiscală.

III. Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei și având în vedere actele normative în vigoare pe perioada verificată, se desprind următoarele aspecte:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara, prin Biroul de soluționare a contestațiilor se poate pronunța pe fond, în condițiile în care societatea X contestă Raportul de inspecție fiscală și întrucât impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin decizie de impunere emisă de organul fiscal competent.

In fapt, prin contestația formulată, societatea X contestă Raportul de inspecție fiscală încheiat de Activitatea de control financiar fiscal, referitor la dobânzile și penalitățile aferente comisionului de risc.

Urmare a celor consemnate în Raportul de inspecție fiscală, organele de inspecție fiscală au emis Decizia de impunere, organele de inspecție fiscală menționând în finalul Deciziei de impunere:

“ In conformitate cu art.174 și art.176 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, împotriva măsurilor dispuse prin prezenta se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 de zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii.

Prezenta reprezintă titlu de creanță și devine executoriu în condițiile legii.”

In drept, art.83 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează:

“Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art.80 alin.(2) și art.84 alin.(4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

Art.107 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

“Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere factic și legal.

(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în

care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.”

De asemenea, potrivit articolului 179 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată privind Codul de procedură fiscală:

“Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează [...]”

În legătură cu emiterea deciziei de impunere, se reține că art.196 alin.2 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată privind Codul de procedură fiscală, prevede:

“Acte normative de aplicare

(2) Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora privind administrarea creanțelor fiscale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

Formularul “Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală” a fost aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1109/22.07.2004, ordinul fiind în vigoare la data încheierii raportului de inspecție fiscală, care la anexa 2 arată instrucțiunile de completare a formularului privind decizia de impunere.

Se reține că impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin **decizie de impunere**, care constituie titlu de creanță și **este susceptibilă de a fi contestată**, la baza acesteia stând, fie raportul de inspecție fiscală, fie procesul verbal prevăzut de art.95 alin.2 și art.106 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată privind Codul de procedură fiscală.

În condițiile în care după cum s-a arătat, la data încheierii raportului de inspecție fiscală, erau în vigoare prevederile Ordinului privind aprobarea formularului “Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală”, organele de inspecție fiscală au avut obligația de a emite decizia de impunere, aceasta fiind cea care produce efecte fiscale față de contribuabil, decizie de impunere emisă sub nr.../2005.

În raport de dispozițiile art.107 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală, **decizia de impunere este titlul de creanță susceptibil de a fi contestat pe calea administrativă de atac și soluționat pe fond**, coroborate cu prevederile art.183 alin.1 și 5 din actul normativ invocat mai sus, care arată:

“Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile

părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

...(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”,

și față de considerentele de mai sus, organul de soluționare nu va mai proceda la analiza pe fond a cauzei, urmând a se respinge contestația formulată împotriva raportului de inspecție fiscală ca fără obiect.

Având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală au emis Decizia de impunere, Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției generale a finanțelor publice a județului Hunedoara nu se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, formulată împotriva raportului de inspecție fiscală.

Având în vedere cele reținute, în temeiul art.175 – 187 din ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr.92 din 24 decembrie 2003, republicată, se

DECIDE:

Respingerea ca fără obiect a contestației formulată de **societatea X** referitoare la dobânzile și penalitățile aferente comisionului de risc.